மாயன் பன்னாட்டுத் தமிழாய்விதழ்
திறந்த அணுகல் மற்றும் சகமதிப்பாய்வு இதழ்
MAAYAN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL RESEARCH (MIJTR)
Open Access & Peer Reviewed Journal
E-ISSN : 2583-0449

Mullaikali shows the Tamil Cultural Identity – Taming of the bull (Yeru Thazhuvuthal)

Dr. M.S. Sri Lakshmi

Former Lecturer, Singapore University of Social Sciences, Singapore

Manuscript ID : **MT1A0101**

Volume : **2**

Issue : **4**

Month : **December**

Year : **2022**

Received: 26.10.2022
Revised: 10.11.2022
Accepted: 15.11.2022
Published: 22.11.2022

Pages : 119-128

DOI: 10.5281/zenodo.7372580

ABSTRACT:

Taming of the bull (Yeru Thazhuvuthal) is mentioned in Sangam literature as one of the valorous games of the Tamil Youth and part of the ancient Tamil Culture. Yeru Ko'zh and Vidai ko'zh are the other names by which Yeru Thazhuvuthal was mentioned in Tamil literature. The views of the commentator Nacinarkiniyar is also mentioned in this article. Considered as the life style of the people who share the greenish Mullai land. There are seven poems in Mullaik Kali that are discussed in detail to Yeru Thazhuvuthal. Kinds of Bulls, descriptions about them, the act of youth of Mullai land taking a vow to win the Bull in the game to catch the hands of the Mullai damsels, Mullai damsel refusing to marry the Kolletru Kodanjuvan, greeting with kuravai to welcome the winner of the Yeruthazhuval and the parents of the damsels agreeing to give in marriage to the victorious youth of the Yeruthazhuval, the basic characteristics of the poems of Mullai land are vividly mentioned in this research paper. Not only for the sake of taking the hands of the Mullai damsels but also as a distinct life style of the youth of the Mullai land is described in this research article.

KEYWORDS:

Taming of the Bull, Valorous Game, Cultural Element, Views of the Commentator, Life Style of the People Who Share Mullai Land, Types of Bulls, Description of the Bulls, Taking Vow to Win the Bull, Girls of Mullai Land Wished to Marry the Victorious Youth.

தொகுதி-2 பதிப்பு-4 டிசம்பர் 2022 | E-ISSN: 2583-0449

முல்லைக்கலி காட்டும் தமிழ்ப்பண்பாட்டு அடையாளம் - ஏறுதழுவல்

முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி,
மேனாள் விரிவுரையாளர்,
சிங்கப்பூர் சமூக அறிவியல் பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்

கட்டுரைச் சுருக்கம்

ஏறுதழுவல் என்னும் வீரவிளையாட்டு தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளங்களுள் ஒன்றாகச் சங்க இலக்கியங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. தொன்மை வாய்ந்த இதற்கு ஏறுகோள், விடைகோள் என்னும் பெயர்களும் உண்டு. இதுகுறித்த நச்சினார்க்கினியரின் கருத்தும் இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. முல்லைநில மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளில் ஒன்றான இதனைப்பற்றி முல்லைக்கலியின் ஏழு பாடல்களைக் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆய்வுநோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஏறுகளின் வகைகள், அவற்றின் வருணனைகள், முல்லைநில மக்களாகிய ஆயர்குல ஆடவர்கள் ஏறுதழுவித் தலைவியை மணம் செய்யச்சபதம் எடுத்தல், ஆயமகள் கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானை மணக்க விழையாமை, ஏறு தழுவி வெற்றிபெற்ற வீரனுக்குக் குரவை அயர்தல், பெற்றோரும் சுற்றமும் தலைவனின் வீரம் கண்டு தலைவியை அவனுக்கு மணம்செய்விக்க இசைதல், முல்லைநில உரிப்பொருள்கள் முதலிய பல செய்திகள் இக்கட்டுரையில் பேசப்பட்டுள்ளன. திருமண நிமித்தமாக மட்டுமின்றிக் காளைகளின் இயல்பான வாழ்க்கைக்கும் ஏறுதழுவுதல் அவசியமானதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கருச்சொற்கள்

ஏறு தழுவுதல், வீரவிளையாட்டு, பண்பாட்டுக்கூறு, உரையாசிரியர் கருத்து, முல்லைநில மக்களின் வாழ்வியல், ஏறுகளின் வகைகள், ஏறுகள் பற்றிய வருணனை, இளையர்கள் ஏறு தழுவி வெற்றி கொள்ளச் சூளுரைத்தல், முல்லைநிலக்கன்னியர் ஏறு தழுவுதலில் வெற்றி கண்ட வீரர்களையே மணக்க விரும்புதல்

முன்னுரை

காலச்சுழற்சியில் ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் அதிகாரவர்க்கங்களாலும் இயற்கைச் சீற்றங்களாலும் அழிக்கப்பட்டாலுங்கூட அவற்றையும் கடந்து நின்று இனப்பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கும் வல்லமை கொண்டவை. அவ்வகையில் தமிழர் இனத்தொன்மையை ஏற்கெனவே உலகிற்குச் சொன்ன சிந்துசமவெளி நாகரிகமும் இன்றும் உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கும் கீழடி

அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகளும் ஒவ்வொரு தமிழரையும் பெருமிதம் கொள்ளச் செய்வன ஆகும். இவை தவிர தமிழர் இனமாண்பினைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் இலக்கியச் சான்றுகளும் சங்க இலக்கியம் என்னும் சுரங்கத்தில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களுள் ஒன்றான ஏறுதழுவல் என்னும் வீரவிளையாட்டுக் குறித்த இலக்கியப்பதிவுகள் முல்லைக்கலி என்னும் சங்கப்பனுவலில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

வீரமும் வெளிப்பாடும்

வீரமும் காதலும் பழந்தமிழர் வாழ்வின் கண்ணெனத் திகழ்ந்தவை. இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று கொண்டுள்ள நேரடித்தொடர்புக்கு விளக்கமாக அமைவது ஏறுதழுவல் என்னும் வீரவிளையாட்டு. ஏறுதழுவியவனையே முல்லைநிலத் தலைவி மணக்க விழைவதும் தன்னுடைய வீரத்தை வெளிப்படுத்தி முல்லைநிலத் தலைவன் முல்லைநிலத் தலைவியை மணப்பதும் என ஒன்றின் தொடர்ச்சியாக மற்றொன்று நிகழ்கிறது. கொல்லேறு தழுவுதல், விடைகோள் என்னும் பெயர்களில் இவ்வீரவிளையாட்டு இடம்பெறுகிறது. கொல்லக்கூடிய காளையைத் தழுவிப் போரிட்டு அடக்குவதால் 'கொல்லேறு தழுவுதல்' என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

இந்தியத் தலைநகரில் அமைந்துள்ள தேசியக் கண்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்ற சிந்துவெளிநாகரிகம் சார்ந்த முத்திரை ஒன்றில் காளை ஒன்றின் உருவமும் அதை அடக்க முயலும் வீரரை அக்காளை தூக்கி எறிவதும் உயிரோட்டமான விதத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதை நோக்க ஏறுதழுவுதல் என்னும் இவ்வீரவிளையாட்டின் தொன்மையை அறியலாம். கி.மு. 2000 ஆண்டு அளவிலேயே ஏறுதழுவல் வழக்கத்தில் இருந்தது என்று ஐராவதம் போன்ற அறிஞர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர் (இணையத்தளத்தில் பெறப்பட்ட தகவல்) என்பதையும் நாம் இவண் நினைவுகூர்தல் பொருத்தமாகும்.

ஏறுதழுவுதலும் உரையாசிரியர் கருத்தும்

அன்பின் ஐந்திணையுள் முல்லைத் திணையில் முல்லைநில மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்றான ஏறுதழுவும் நிகழ்வினை முல்லைக்கலியின் ஒரு சில பாடல்களை அடியொற்றிக் கைக்கிளைத்திணை என்னும் ஒருதலைக்காமம் என உரையாசிரியரான நச்சினார்க்கினியர் துறை வகுத்து எழுதுவர் (கலித்தொகை, கோவிலூர் மடாலயப் பதிப்பு). அவர், தம் கூற்றுக்குச் சான்றாகக் காட்டுவது முல்லைக்கலியின் முதற்பாடல் ஆகும். இப்பாடலில் ஏறுதழுவும் ஆடவர் பலருள் ஒருவனைக் கண்டு தலைவி காதல் கொள்வதால் அவர் இம்முடிவிற்கு

வந்துள்ளதோடு இதனைச் சிறப்பில்லா ஆசுரம் என்னும் வடமொழிமரபாகவும் கூறுகிறார். வடமொழியில் உள்ள எண்வகை மணங்களுள் ஒன்று ஆசுரம் என்பதாகும். தலைவன் தலைவியர் பலராக வரும் வழக்கம் கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் திணைகளில் உண்டு என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெறும் "நாடக வழக்கினும்" என்னும் சூத்திரத்தில் "பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கினும்" என்ற அடியில் பாடல் சான்ற என்னும் சொற்றொடருக்கு ஏறுதழுவும் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுவர். அவ்வகையில் ஆயர்குல ஆடவர் ஏறுதழுவியதைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டி, இன்னின்ன ஏறுகளை இன்னின்னார் தழுவினர் என்று சுட்டிக்காட்டிக் குரவை பாடும் மரபு உண்டு எனக் கூறுகிறார். முல்லைக்கலி நான்காம் பாடலை இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டி விளக்குவர்.

முல்லைக்கலியும் ஏறுதழுவுதலும்

முல்லைக்கலியில் நமக்கு இன்று கிடைத்துள்ளவை பதினேழு பாடல்கள் மட்டுமே. இவற்றுள் முதல் ஏழு பாடல்கள் ஏறுதழுவுதலைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றன. சோழ அரசனாகிய நல்லுருத்திரன் தம் புலமைத்திறத்தால் நாடகநயம்தோயப் பாடிய பாடல்கள் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கொண்டு இலக்கிய இன்பம் துய்க்கத்தக்கவை. தோழி கூற்றாக நான்கு பாடல்களும் (101,103,104,105), சுற்றத்தார் கூற்றாக ஒரு பாடலும் (102) கண்டோர் கூற்றாக ஒரு பாடலும் (106), தலைவி கூற்றாக ஒரு பாடலும் (107) அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்கள் ஐம்பது அடிகள் சிற்றெல்லையாகவும் எண்பது அடிகள் பேரெல்லையாகவும் கொண்டவை. தலைவன், தலைவி, தோழி, பாங்கன், சுற்றத்தார், கண்டோர் ஆகிய நாடக மாந்தர்களைக் கூற்றுகள் வழி நாம் சந்திக்கிறோம். இவை பல்வகை மெய்ப்பாடுகள் பாங்குற அமையப் பாடப்பட்டவை.

மழைக்கால மலர்களும் மனங்கவர் வருணனையும்

முல்லை நிலத்தின் கருப்பொருள்கள் சிறப்புற அமைந்து அந்நில மக்களாகிய ஆயர், பொதும்பர் ஆகியோரின் வாழ்வியலைப் பேசுகின்றன. மழைக்காலம் தொடங்கத் தலைப்பெயலாம் முதல் மழையில் பல்வகை மலர்கள் மலர்ந்துள்ளன. நல்லுருத்திரனின் நயமான வருணனைகள் வழி அம்மலர்கள் நம் கண்முன் மலர்கின்றன.

புறத்தே முள்களை உடையதும் மழைபெய்யுமுன் காய்ந்து கிடந்ததுமான பிடவஞ்செடி அடிப்பக்கம் முதலாகத் தழைத்து மலர்ந்தது. காந்தட்செடிகளோ துடுப்புப்போல அரும்புகள் கோர்த்து நிற்க, கள் குடித்தவனைப்போல அசைந்து ஆடி, தீக்கடைகோலால் உண்டாக்கிய தீச்சுடர்களை அடுக்கிவைக்கப்பட்டதுபோல மலர்ந்தன.

காயாம்பூக்களோ நீலமணி நிறத்தில் மலர்ந்தன என முதற்பாடலில் பூக்களின் அமைப்புடன் மலர்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் பாடலில் தண்நறும் பிடவம், தவழ்கொடித் தளவம், வண்ண வண்தோன்றி, வயங்கிணர்க் கொன்றை ஆகிய மலர்களை ஆயர்கள் தழை, இழை, கோதை என்னும் வகைவகையான மாலைகளைத் தொடுத்துச் சூடியிருந்தனர் என வருணிக்கிறார் புலவர். மூன்றாம்பாடலில் மலர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றது. மலையிலும் காட்டிலும் பூக்கின்ற பலவகை மலர்களுடன் புல் இலை வெட்சி, குல்லை, குருந்து, கோடல், பாங்கர் ஆகிய மலர்களையும் சூடி ஆயர் மகளிர் ஏறுதழுவும் காட்சியைக் காணப் பரணில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு சங்ககால மலர்களை முல்லைக்கலி நெடுகிலும் மணம்கமழச்செய்கின்றார் புலவர்.

ஆயர்குடியின் அருமையும் பெருமையும்

தோழி கூற்றாக அமையும் நான்காவது பாடலில்,

“மலிதிரை ஊர்ந்து மண்கடல் வௌவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நாடு இடம்படப்
புலியோடு வில்நீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்
தொல்லிசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய
நல்லினத்து ஆயர்”

என ஆயர்குடி பாண்டியர்குடியுடன் தோன்றிய தொன்மைச்சிறப்புக் கொண்டது எனச் சோழமன்னன் பாடியிருப்பது அவரின் பொறையுணர்வுக்கும் பொதுமை போற்றும் பெருந்தன்மைக்கும் தக்கதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஏறுகளின் எழிலும் தொன்மங்களாம் உவமைகளும்

முல்லைக்கலிப் பாடல்கள் சங்ககாலத்தே மக்கள் வளர்த்த ஏறுகள்பற்றி அறிய, அரிய கருவூலங்களாக அமைந்துள்ளன. காளைகள் பார்ப்பதற்குக் கம்பீரமாகக் காட்சி அளிப்பன. திமிலைச் சிலுப்பிக்கொண்டு அவை நடக்கும் மிடுக்கான காட்சி சொற்களுக்குள் அடங்கும் தன்மையது அன்று. ஆகவேதான் “ஏறுபோல் பீடுநடை” என வள்ளுவர் வருணித்தார். காளைகளின் பெயர்களும், அவற்றைப் போட்டிக்காக முல்லைநில மக்கள் அழகுபடுத்தும் திறமும், அவற்றின் கண்கவர் வனப்பும் எல்லாப் பாடல்களிலும் வருணிக்கப்படுவது தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பகுதியாகும். இது நாடகக்காட்சியாக நம் கண்களின் முன்னிற்கும் தகைமைத்தாகும்.

தோழி கூற்றாக அமையும் முதற்பாடலில் பறக்கும் உலண்டு (பட்டுப்பூச்சி) போன்ற சாம்பல் நிறம் கொண்ட காளை பாடப்படுகிறது. கூரிய பார்வை வாய்ந்த அக்காளைக்கு அஞ்சாமல் அதனைத் தழுவ முற்பட்ட பொதுவனைத் தன் கொம்புகளால் அவன் உயிர்பிரியும் அளவுக்குக் குத்திக் குலைக்கிறது எனத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டுகிறாள். பாஞ்சாலியின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்த துச்சாதனன் போலும், பகைவர் மத்தியில் நெஞ்சைப்பிளந்து தன் சபதத்தை முடித்த வீமனைப்போலும் காட்சியளிகிறது என இக்காட்சிக்குப் புலவர் மகாபாரதத் தொன்மங்களை உவமையாக்கிக் காட்டுவர். அடுத்து, சந்திரன் என்னும் சுடர்விரிந்தன்ன சுழியைக் கொண்ட காரி என்னும் காளை பொதுவனின் குடல் சரியும்படி அவனைக் குத்திகுலைக்கும் காட்சிக்கு ஊழிமுடிவில் உயிர்களுக்கு இறப்பு என்னும் துன்பத்தைத் தருகின்ற எருமையேற்றினை ஊர்தியாகக் கொண்ட எமனை நெஞ்சைப்பிளந்து கொன்று குடலைப் பேய்களுக்கு இரையாக்கிய உருத்திரனை உவமை கூறிக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

காதுகளுக்குப் பின்புறத்தில் செம்புள்ளிகளை உடைய வெள்ளை என்னும் காளையின் கோபத்தைக் கண்டும் அதற்கு அஞ்சாமல் பொதுவன் மீது பாய்ந்து அவனைத் தன கொம்பால் குத்தி அழிக்கும் காட்சிக்குப் பாரதப்போரில் அசுவத்தாமன் தன் தந்தையாகிய துரோணரைக் கொன்ற சிகண்டியை நள்ளிருளில் சென்று போரிட்டு அவள் தலையைத் திருகிக் கொன்றதைப்போல உள்ளது எனத் தொன்மச்செய்தியைக்கொண்டு உவமை கூறியுள்ளார்.

தோழி கூற்றாக அமையும் 103 ஆம் பாடலில் காளைகளைப் பற்றிய வருணனை முதற்பாடலில் காட்டப்படும் வருணனையிலிருந்து சற்றே வேறுபடுகிறது. "மணிவரை மருங்கின் அருவி போல வெண்ணிறக்கால்களைக் கொண்ட அளவற்ற அழகுகொண்ட காரி என்னும் கருநிறக் காளை, கதிரவன் மறையவும் விண்மீன்கள் பூத்த அந்தி வான் விசும்பு போலச் சிவந்த உடலில் வெண்புள்ளிகளுடன் விளங்கும் செவலைக்காளை, அழித்தற்கடவுளாம் உருத்திரன் சூடிய குழவித் திங்கள் போன்று வளைந்து தோன்றும் வளமான கொம்புகளைக் கொண்ட செவலைக்காளை ஆகியவை உள்ளிட்ட பல காளைகள் போட்டிக்கெனக் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்படுகின்றன. இவை ஒருங்குகூடி நிற்கும் அந்தத் தொழு கொடிநறையாகிய மணப்புகை சூழ்ந்து காட்சியளிக்கிறது. அக்காட்சி போர்க்களத்தைத் தோழிக்கு நினைவூட்டுகிறது. ஆகவே அவள்,

> **"அரிமாவும் பரிமாவும் களிறும் கராமும்**
> **பொருமுரண் முன்பின் புகலேறு பலபெய்து**
> **பெருமழை விடரகத்து ஒருங்குடன் குழீஇப்**
> **படுமழை ஆடும் வரையகம் போலும்"**

என வருணிக்கிறாள். இந்த ஏறுகள் தங்களைத் தழுவ வந்தவர்களைக் குத்திக் காயப்படுத்தின. அவற்றின் கொம்புகளில் குருதிதோய்ந்த குடர்கள் சுற்றியுள்ளன. மழு என்னும் ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய சிவபெருமானின் தலையில் சூடிய பிறையில் செந்நிற மாலைகள் கிடப்பதுபோன்று காட்சி அளித்தன என்கிறாள். இச்சித்திரிப்பில் கொல்லேறுகளின் காட்சிக்குத் தொன்மைக்காட்சிகள் உவமிக்கப்படுகின்றன. ஆயின் முந்திய பாடலில் ஏறுதழுவிய வீரர்களுக்குத் தொன்மங்கள் உவமிக்கப்பட்டன. வைத்தகண் வாங்காமல் மெய்ம்மறந்து ஏறுதழுவும் களத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தலைவியிடம் "காற்றுப்போல் வரும் கதழ்விடைக் காரியைக்" காட்டுகிறாள் தோழி.

தோழி கூற்றாக அமையும் 104 ஆம் பாடலில் காளைகள் தெய்வங்களைப் போலக் காட்சி அளிப்பதாகத் தோழி கூறுகிறாள். ஏறுகளுக்கு முல்லைநிலக் கடவுளரை உவமிக்கிறாள் தோழி.

"வானுற ஓங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப்
பால்நிறவண்ணன் போல் பழிதீர்ந்த வெள்ளை"

வெள்ளைக்காளைக்குப் பலதேவன் உவமையாகிறான். பொன்னாலான சக்கராயுதமும் பகைவரோடு இகலில் மேம்பட்டவனும் திருமகள் கேள்வனுமாகிய திருமால்போல் போர்த்திறம் கொண்டவை கருமைநிறம் கொண்ட காரிக்காளைகள் எனத் திருமாலின் நிறமும் போர்த்திறமும் காளைகளுக்கு உவமையாகின்றன. செஞ்சடையும் பிறை சூடிய நெற்றியும் முக்கண்ணும் கொண்ட சிவபெருமானை ஒப்பத் திகழ்வன குரால் என்னும் காளைகள், "மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப்போர் வேல்வல்லானாம் முருகப்பெருமான்போலவெருவந்த தோற்றம் கொண்ட செவலைக்காளைகள் எனப் பலவகைக் காளைகள் ஏறுதழுவும் களத்தில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தன என்கிறாள் தோழி.

தோழி கூற்றாக அமையும் மற்றொரு பாடலில் (105) நேமியான் வாய்வைத்த வளை போலச் சுரி நெற்றிக் காரி, பலதேவனின் சிவப்பு மாலை போல் சிவந்த மச்சத்தை உடைய வெள்ளை ஏறு, "பெரும்பெயர்க்கணிச்சியோன் மணி மிடற்று அணி போலும்" சர்ச்சரை உடைய கழுத்தினைக் கொண்ட திமில் அமைந்த குரால் காளை; வச்சிரப்படை உடைய இந்திரனின் ஆயிரம் கண்களை ஒக்கும் பல புள்ளிகளைக் கொண்ட புகர்வகைக் காளை; வேலவன் அணிந்த வெண்ணிற ஆடை போன்ற வெண்ணிறக் கால்களைக் கொண்ட செவலைக்காளை எனப் பல காளைகளை அடுக்கிக் கூறுகிறாள். இவை அனைத்தும் தெய்வங்களுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன. முல்லைநிலக் கடவுளர் மட்டுமின்றி ஏதேனும் ஒரு வகையில் சிவன், முருகன், இந்திரன் முதலிய தெய்வங்களுடன் தொடர்புபடுத்தியே காளைகளை ஒப்பிடுகிறாள் தோழி. "உயர்ந்ததன்

மேற்றே உள்ளுங்காலை” என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவின்படி உயர்வு காரணமாகக் காளைகள் தெய்வங்களுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

ஏறுதழுவும் ஆயர்களும் X காளைகளின் தாக்குதலும்

இக்காலத்தில் காற்பந்து, கிரிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுகளை நேர்முக வருணனை செய்வது போன்று கொல்லேறு தழுவுதலைச் சோழன் நல்லுருத்திரன் பாடல்களின்வழி படம்பிடித்துள்ளார். அக்காட்சிகள் நம் கண்முன் நிகழ்வனபோல் சொல்லப்பட்டுள்ளன. காட்சிப்படுத்தும் கலையில் கைதேர்ந்த புலவராக நல்லுருத்திரன் முல்லைக்கலிப் பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுகிறார். தோழி கூற்றாக அமையும் முதற்பாடலில் காளைகள் மீது பாய்வதற்கு இளைஞர்கள் எதிரே செல்ல, அக்காளைகளும் கொன்று குவிக்கும் வில்லைப்போல அவர்களைக் கொல்வதற்கு அளவற்ற சினம்கொண்டு கொடுமையாகப் பாய்கின்றன. அதனால் எங்கும் தூசி எழக் காளைகளின் கொம்புகளைத் தம் மார்பில் ஏற்க இளைஞர்கள் தயாராய் நிற்கின்றனர். அவர்களைக் கீழே தள்ளி அவர்களின் மார்பில் தம் கொம்புகளைத் தாழ்த்துகின்றன. கண்டோர் நெஞ்சு நடுக்குறும் இந்தக் காட்சியை விரைவாகச் சொல்ல நல்லுருத்திரன் கையாண்ட யாப்பு வடிவமும் உணர்ச்சிச்செறிவோடு சொல்கிறது.

“எழுந்தது துகள்
ஏற்றனர் மார்பு
கவிழ்ந்தன மருப்பு
கலங்கினர் பலர்”

இந்த இளைஞர்களுள் ஒருவன் தன் நீண்ட கரிய கரங்களால் காளையின்கழுத்தை இறுகத் தழுவிச் சில நொடிகள் அதன் கழுத்தருகே மறைந்திருந்து சட்டென அதன் திமில் மீது ஏறிப் போரிட்டு அதனை அடக்கி விடுகிறான். இருவருக்கும் நடந்த போரில் பெரிதும் துன்புற்றது காளை. அது கண்டு ஆற்றாத அதன் உரிமையாளர் சினத்துடன் எழுந்தார். இவ்விடத்தில் சோழன் நல்லுருத்திரன் “எவன்கொலோ ஏறுடை நல்லார் பகை” என் வினவுகிறார். கொல்லேற்றை நேற்றும் ஒருவன் அடக்கியது கண்டும் இன்று மீண்டும் இளையர் அதனோடு போரிட்டு அடக்கலாம் என்று பறையறைந்த ஆயர்கள் அறியாமை உடையோரே என்று எண்ணவைக்கிறார் நல்லுருத்திரன்.

மற்றொரு பாடலில் (103) பொதுவர்கள் வேகமாகத் தொழுவினுள் நுழைய அவர்களை வேகமாகக் குத்துகின்றன காளைகள். இக்காட்சியின் வேகத்துக்கேற்பச் சோழன் நல்லுருத்திரனின் சொற்களும் பாடலில் விழுகின்றன (பாடலடிகள் 22-24.) கொல்லேற்றை அடக்கிய வீரன் தனது குடலைக் காளையின் கொம்பிலிருந்து எடுத்துத்

தன் வயிற்றுக்குள் மீண்டும் இடும்போது அவன் எவ்வளவு பெருமிதத்துடன் காணப்படுகிறான் என்று தோழி தலைவிக்குக் காட்டுகிறாள். அவ்விடத்தில் சோழன் நல்லுருத்திரன் அக்காட்சியை மிகவும் அழகாக வருணிக்கிறார்.

“செந்நூற் கழிஒருவன் கைப்பற்ற அந்நூலை
முந்நூலாக் கொள்வானும் போன்ம்”

எனப் புனிதம் வாய்ந்த முப்புரி நூலாகப் பாடுகிறார். மற்றோர் ஆயன் தான் அடக்கிய ஏற்றின்மேல் ஏறி வீற்றிருந்து வெற்றிக்களிப்புடன் அதனைச் செலுத்துகிறான். அக்காட்சி மூலம் தெப்பத்தில் அமர்ந்துகொண்டு தெப்பத்தை ஆற்றில் செலுத்துபவன் ஒப்பிடப்படுகின்றான். ஏற்றினை அடக்கிய மற்றொரு வீரனைச் சிவனுக்கு ஒப்பபிடுகின்றாள் தோழி. அவன் ஏற்றினை அடக்கிய திறம் கண்டு மாயோன் என்று தன் நெஞ்சு உட்கியதாகத் தோழி கூறுகிறாள். இவ்வாறு பலபடக் கொல்லேறு அடக்கிய வீரனைப் புகழ்கிறாள் தோழி. முல்லைக்கலியின் ஏழு பாடல்களும் வெவ்வேறு கூற்றுகள் வாயிலாக ஏறுதழுவும் வீரர்களின் வீரச்செயலைத் தெய்வங்களின் போர்த்திறத்துடனும் மகாபாரதத் தொன்மங்களுடனும் ஒப்பிட்டுக் கூறுவது புனைந்துரையாக அமையாமல் உண்மையில் தமிழர்களின் வீரத்தைப் பறைசாற்றுவதாக உள்ளது.

ஏறுதழுவலும் குரவை அயர்தலும்

முல்லைக்கலியின் முதல் ஐந்து பாடல்களும் திருமணம் நிகழ்வதற்கு ஏறுதழுவுதல் ஒரு காரணமாக அமையும் போக்கினைக் காட்டுகின்றன. முதல்பாடலில்

“அணிமாலைக் கேள்வன் தரூஉமார் ஆயர்
மணிமாலை ஊதும் குழல்” எனவும்

“ஏற்றை நீ கொள்குவை ஆயின் படாஅகை
ஈன்றன ஆயமகள் தோள்” எனவும்

“கொல்லேறு சாட இருந்தார்க்குஎம் பல்லிரும்
கூந்தல் அணைகொடுப்பேம் யாம்” எனவும்

தலைவன் தலைவி திருமணத்திற்கு நிமித்தமாக ஏறுதழுவுதல் இடம்பெறுகிறது. ஆனால் ஆறாம் பாடல் ஏறுகளை அவற்றின் இயல்பான வாழ்க்கையில் செலுத்துவதற்காக ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வதைக் குறிக்கிறது.

முல்லைநில மக்களாகிய ஆயர்கள் தம் குடியில் பெண்மகவு பிறந்ததும் காளைக்கன்றை வளர்க்கத் தொடங்குவர். அப்பெண் பருவம் எய்தும்பொழுதில்

காளையும் வளர்ந்துநிற்கும். அதனை அடக்குபவனுக்கே அப்பெண் மாலை சூட்டுவாள் எனப் பறையறைந்து ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வை நடத்தத் தொடங்குவர். அவ்விழாவின் இறுதியில் ஏற்றைத்தழுவிய ஆடவனின் வீரத்தைப் பாராட்டிக் குரவை அயர்வர். பின்னர்த் தம் மகளை அவனுக்கு மணம் செய்விப்பர் என முல்லைநில மக்களின் வாழ்வியல் கூறாக, பண்பாட்டு அம்சமாக ஏறுதழுவுதல் அமைகிறது.

ஆயர்குல மகளிர் தம் கணவர் வீரமிக்கோராய் விளங்குவதையே விரும்பினர் என்பதை

“கொல்லேறு கொண்டான் இவள்கேள்வன் என்றுஊரார்
சொல்லும்சொற் கேளா அளைமாறி யாம்வரும்
செல்வம்எம் கேள்வன் தருமோஎம் கேளே”

எனச் சோழன் நல்லுருத்திரன் பதிவுசெய்கிறார். ஆகவே ஏறுதழுவுதல் என்னும் வீரவிளையாட்டு வீரம் மிக்க ஆடவரை அடையாளம் காண உதவியது. முல்லைநில மக்களின் வாழ்வியலில் உள்ள பண்பாட்டுக் கூறாகவும் திகழ்ந்தது.

சங்ககாலத்தில் களவொழுக்கத்தில் மலரும் காதல் சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் திருமணத்தைப் பெற்றோரும் சுற்றத்தாரும் முடிவுசெய்யும் வழக்கம் இருந்தது. பெண்ணின் காதலை அறிந்த பின்னரும் அந்த ஆடவனைப்பற்றி விசாரித்த பின்னரே முடிவு செய்தனர் என்பதை முல்லைக்கலியின் ஏழாம்பாடல் வழி அறிகிறோம். ஏறுதழுவுதல் இப்பாடலில் தோழி அறத்தொடு நிற்க உறுதுணையாய் அமைந்தது. இப்பாடல் தோழிக்கும் தலைவிக்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடலாகவும் அமைகிறது.

முடிவுரை

தமிழர் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்த பண்பாடு மிக்க வாழ்க்கை. அதன் அடையாளங்களாக பல நிகழ்வுகள், செயல்கள் போன்றவை இன்றும் தொடர்கின்றன. பெயர் மாற்றத்துடனோ அல்லது வேறு சில மாற்றங்களுடனோ நிலவுகின்றன. அவை இன்னும் வழக்கில் இருப்பதன் மூலம் நாம் நம் பண்பாட்டுப்பெருமையின் நீட்சிக்குக் காரணமாகிறோம்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கலித்தொகை, கோவிலூர் மடாலயப் பதிப்பு, ஏப்ரல் 2003.
2. வெள்ளைவாரணன்.க., தொல்காப்பிய உரைவளம், மதுரைக்காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1985.
3. https://www.newssensten.com/tamilnadu/briefhistory of jallikkattu.

REFERENCES

1. Kalithogai, Kovilur Monastery Edition, April 2003.
2. Veliyavaranan.K., Tolkappiya Text Resource, Madurai Kamarasar University Publication, 1985.
3. https://www.newssensten.com/tamilnadu/briefhistory of jallikkattu